

Redegørelse for Vestre Landsrets fejl i dom af 11. januar 2016 (sag nr. V.L. B-1927-2013)

3: De 5 principielle spørgsmål

Indholdsfortegnelse

De principielle spørgsmål

1. Fortolkningen af EU-rettens “regional konsumtion” af spredningsretten
2. Fremgangsmåden ved tvivlsom gennemført EU-ret
3. Nationale domstoles forelæggelsespligt jf. EU-traktatens artikel 267
4. Håndteringen af bevissikringer, der gennemføres uden det fornødne retsgrundlag
5. Domstolenes adfærd under bedømmelse af civile sager (“Fair trial”)

1. Fortolkningen af EU-rettens “regional konsumtion”

Retten i Aalborg har allerede taget stilling til spørgsmålet principielle karakter og betydningen af den rette fortolkning af EU-lovgivningen på området.

Den grundlæggende strid mellem FDV og mig er nøjagtig den samme som mellem mig og kulturministeriet jf. afgørelsen nedenfor. Der er enighed om, at sagen vedrører *uenighed* om fortolkningen af ophavsretslovens § 19 efter gennemførelsen af EU-direktivet (**kapitel 1.9**).

For detaljerne om den samfundsmæssige betydning for fortolkningen henvises til “*Sagsøgte processkrift vedr. betydningen af ophavsretslovens fortolkning*” (**ekstraktens side 443**).

Det vigtige principielle element for mig er det faktum, at Vestre Landsret i “beskyttelsen” af FDV ikke nøjes med at forbyde en parallelimport, der ophørte for over 10 år siden, men også kriminaliserer salget af de tusindvis af film, jeg udbyder, og som FDV ikke har nogen retlig interesse i. Samfundsøkonomisk er der ret beset tale om en systematiseret udplyndring af de danske forbrugere via den internationale industris markedskontrol med tilhørende overpriser.

Den sag, sagsøgeren har anlagt, vedrører spørgsmål om fortolkningen af ophavsretslovens § 19, navnlig i forhold til bestemmelsen i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (2001/29). Da sagen således vedrører lovforklaring og herunder fortolkning af EU-lovgivning i forhold til national ret, finder retten, at sagen er af principiel karakter, jf. retsplejelovens § 226, stk.1.

3. DE PRINCIPIELLE SPØRGSMÅL

2. Fremgangsmåden ved tvivlsom gennemført EU-ret

Der er en trekant af holdninger til ophavsretsloven. Da lovforslaget blev fremsat, var der ikke mindre end tre fortolkninger i spil: Kulturministeriets, advokat Johan Schlüters og min.

Kulturministeriet bekræftede under behandlingen af lovforslaget Johan Schlüters fortolkning for Kulturudvalget, men fortrød senere. Jeg lærte, at regional konsumtion er gyldig, men bliver fortolket forkert i Danmark. FDV tog senere afstand fra Johan Schlüters fortolkning og foretrækker i dag kulturministeriets oprindelige fortolkning (**kapitel 1.4 og 1.8**). Vi er (eller har været) indbyrdes uenige, og vi har alle skiftet opfattelse på et eller andet tidspunkt.

Hvordan håndteres en uenighed af den karakter?

Mulighed 1: Gennemfør en regulær retssag mod det ansvarlige ministerium jf. UfR.

Forsøg at få en autoritativ undersøgelse via en forelæggelse for EU-domstolen.

Mulighed 2: Vent nogle år og gå derefter til fogedretten med en uvarslet bevissikring.

Foregiv for fogedretten, at den ønskede fortolkning er den eneste fortolkning.

Emnet er behandlet i **kapitlerne 1.24, 1.25 og 1.26**.

3. Nationale domstoles forelæggelsespligt

Vestre Landsret har bevilget sig selv kompetence til at vurdere, om EU-retten er relevant, og den har ved afgørelsen valgt at se bort fra EU-rettens bestemmelser som helhed og den bagved liggende målsætning. Den bringer herved EU-rettens ensartede anvendelse i EU i fare.

EUs succes afhænger af samarbejdet mellem EU-domstolen og de nationale domstole. Når en national domstol ser bort fra dette samarbejde og egenhændigt beslutter at håndhæve en fortolkning, som ikke er støttet på bestemmelsens målsætning, men tværtimod saboterer det angivne mål, kan Fællesskabet ikke fungere efter hensigten.

Det er et grundlæggende principielt problem, at Vestre Landsret nægter at iagttage artikel 267 i EU-traktaten, når der er tale om fortolkning af EU-lovgivning (**kapitel 1.24**).

Det er indrømmet, at det er alle nationalstaters myndigheders pligt at lade EU-retten gå forud for nationale interesser. Også Procesbevillingsnævnets. Nævnet skal især iagttage, at det også er det sidste bolværk i forbindelse med Danmarks opfyldelse af sine EU-forpligtelser.

4. Privatlivets fred - håndteringen af bevissikringer

Beskyttelsen af privatlivets fred undermineres af den fortolkning, Vestre Landsret har indført af retsplejelovens § 653 c ved at udskifte "undersøgelse" med "kendelse".

Når der er gennemført en bevissikring *uden* den retskendelse, som er nødvendig ifølge Grundlovens § 72 og artikel 8 i Den Europæiske Menneskeretskonvention, og den skadelidte efterfølgende protesterer og henviser til de rettigheder, der følger af retsplejeloven ordlyd, kan disse rettigheder tilsidesættes, og den ulovlige bevissikring kan ifølge Vestre Landsret gøres lovlig af fogedretten blot ved bagefter at afsige en retrospektiv kendelse.

Den "fortolkning" fjerner effektivt den beskyttelse, som bør være sikret af Grundloven og Den Europæiske Menneskeretskonvention. Den giver fogedretterne frihed til at bevisikre i flæng, for hvis den skadelidte protesterer, kan fogedretten blot afsige en retrospektiv kendelse.

Det gøres gældende, at der her er tale om lovfortolkning af principiel karakter.

3. DE PRINCIPIELLE SPØRGSMAÅL

5. Domstolenes adfærd - "fair trial"

Det overordnede spørgsmål er efter min opfattelse retternes funktion. Hvad er Vestre Landsrets og byretternes egentlige opgave? Er det at hjælpe den internationale industri med systematisk at udplyndre den danske befolkning, eller er det at håndhæve lovgivningen?

Er det i orden, at Vestre Landsret skjuler sagens faktiske omstændigheder, opfinder nye "faktiske" omstændigheder, manipulerer med parternes synspunkter, ignorerer den relevante lovgivning og indfører nye særegne fortolkninger af den lovgivning, som (trods alt) iagttages?

Jeg kan som part i sagen i hvert fald bevidne, at dommen ikke reflekterer mine synspunkter og de faktiske omstændigheder, der er relevante i forbindelse med min adfærd. Der er i adskillige tilfælde tale om, at Vestre Landsret decideret lyver om både fakta og anbringender.

Jeg meddelte på forhånd, at jeg ville melde Vestre Landsrets dommere til politiet, hvis de manipulerede på samme måde som byretten. Tilsyneladende har de tillid til, at kollegerne i givet fald vil hjælpe dem, for der er næsten ikke et sandt ord at finde i dommen fra side 3-13.

Jeg har gennemgået 78 konkrete fejl og manipulationer, så Procesbevillingsnævnet kan tage kvalificeret stilling til, om der samlet set er tale om en "fair trial" jf. artikel 6 i Den Europæiske Menneskeretskonvention.

Jeg imødeser Procesbevillingsnævnets indstilling til dette. Medmindre Procesbevillingsnævnet allerede har fundet anledning til at imødekomme min anmodning, er det i hvert fald min agt at gå videre med disse fejl og manipulationer i et forsøg på at få en offentlig debat om det danske domstolssystem - herunder om Procesbevillingsnævnets funktion.

Meddelelser til appellanten vedrørende sagen kan ske til Laserdisken, Hans Kristian Pedersen, Prinsensgade 38, 9000 Aalborg.

Indstævnte er i retten repræsenteret ved advokat Peter Schønning, Larsbjørnsstræde 3, 1454 København K.

Med venlig hilsen

Hans Kristian Pedersen